

[Sigsgaard.]

de interesserede filmarbejdere og hos publikum. Det ville være i tråd med, hvad flere af partierne siger om kunst og kultur og demokrati, men der er jo langt fra ord til handling, og lovforslaget viser også, at sådanne tanker kun i ringe udstrækning har haft indflydelse på det. Jeg gør mig ingen illusioner om, at lovforslaget vil blive ændret så radikalt, at støtten til det private filmerhvervsliv standses, men jeg vil henstille, at det ændres, sådan at de filmarbejdere, der vil producere selvstændigt, og de interesserede kredse blandt publikum får støtte til initiativer i stil med dem, jeg her har nævnt.

I øvrigt burde man kunne gå ud fra, at en betingelse for støtte til de private selskaber skulle være, at de offentliggjorde deres regnskaber, og at de ikke underbetalte deres ansatte. Det gør de i stor stil i dag, og den måde, fonden støtter på, er med til at bevirke, at underbetalingen finder sted. Endelig skulle det være en betingelse for støtte, at de ansatte godkender støtten og vilkårene for den, og at de i det mindste har væsentlig indflydelse på selskabernes ledelse. Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvordan ministeren ser på det, og henstiller, at også de spørgsmål tages op under udvalgsbehandlingen.

VS' endelige stilling til lovforslaget vil afhænge af, hvordan sådanne spørgsmål besvares, og af, hvilke ændringer der kommer under udvalgsbehandlingen.

Ministeren for kulturelle anliggender (*K. Helveg Petersen*): Det har været interessant at lytte til indlæggene her, for de har afspejlet den vældige mangfoldighed, der knytter sig til denne lovgivning, og alle de problemer, den berører. Jeg tør nok sige, at det på forhånd må anses for at være en helt uløselig opgave at nå igennem til en lov, som tilfredsstillende alle de synspunkter, der er bragt frem, og som tilfredsstillende de mange kredse, der berøres af filmloven.

Vi må erkende, at filmbranchen er i vanskeligheder, og det er, så vidt jeg kan se, ikke muligt at hjælpe i afgørende grad på vanskelighederne, medmindre man vil skride til den udvej at tilføre branchen betydelige statsmidler, og forudsætningen for loven er jo, at de midler, der bruges til film-

fondens virksomhed, altså til at højne kvalitetssansen for film, skaffes igennem afgifterne. Man kan være kritisk indstillet over for, sådan som flere af ordførerne har været det, at vi har taget den gamle forlystelsesafgift og konverteret den til en bevillingsafgift, og at vi fortsætter dermed, men det er altså en realpolitisk kendsgerning i øjeblikket, og det var hr. Niels Matthiasen da også inde på, da han sagde, at han ikke troede, at der var noget at gøre i dette øjeblik — han henviste her venligt til finansministeren.

Hr. Niels Matthiasen var ikke meget positiv, og i virkeligheden synes jeg, hans tale var en skuffelse. Jeg synes ikke, han gav tilstrækkelig indrømmelse af, hvor vanskeligt det er at lave en lov. Hans bedømmelse af lovforslaget var mørkere, end den almindelige vurdering har været, sådan som jeg har fået indtryk af den ved at læse den kritik, der har været af lovforslaget. Der var ikke mange lyspunkter efter hr. Niels Matthiasens mening. At præmiering bortfaldt, var han tilfreds med, men ellers var der ikke så forførdelig meget andet at give tilslutning til.

Hr. Niels Matthiasen var inde på spørgsmålet om „maskinstationer“, og jeg vil gerne sige, at der er ikke det mindste i vejen for, at man kan etablere sådanne stationer. Vi har i august 1968 godkendt, at man fra fonden fik bevilget andragende om at anvende 200.000 kr. til researcharbejde og teknisk bistand. Man har fra filmfondens side ikke ment, at man kunne gå videre med sagen, idet det viste sig, at der ikke var enighed mellem branchens folk om projektet. Jeg tror, at der her bliver et problem, som vi skal tage op. Der er behov for et samarbejde filmselskaber imellem om udnyttelsen af tekniske faciliteter, men der er intet som helst i vejen for, at lovens bestemmelser kan anvendes til løsning af opgaver af den art. Jeg minder om, hvad der står i § 14, hvorefter ministeren kan give tilladelse til, at man anvender midler til andre end de formål, der udtrykkeligt er opregnet i listen af opgaver, man støtter.

Det er en betragtning, jeg kunne bruge også i andre sammenhænge, f. eks. når man taler om støtte til filmklubber. Der er intet i vejen for, at en sådan støtte kan ydes. Der er en udtrykkelig bestemmelse om, at man kan yde støtte til en kortere forevisning af